

Μετά τις εκλογές: Βαθιά αντιδραστική στροφή σε Γερμανία και ΕΕ

Γιώργος Παυλόπουλος

Βαθιά αντιδραστική στροφή, με έντονα ακροδεξιά χαρακτηριστικά, σηματοδοτεί το αποτέλεσμα των βουλευτικών εκλογών στη Γερμανία. Τόσο για την ίδια τη χώρα όσο και για το σύνολο της Ευρώπης και της Ε.Ε., της οποίας η Γερμανία αποτελεί την αδιαμφισβήτητη πολιτική και οικονομική υπερδύναμη.

Το **14%** που έχασαν σε σχέση με το 2013 τα δύο κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού, η Ένωση Χριστιανοδημοκρατών-Χριστιανοκοινωνιστών και οι Σοσιαλδημοκράτες, τροφοδότησε σχεδόν αποκλειστικά τους δύο μεγάλους νικητές αυτής της αναμέτρησης.

Αφενός, την **Εναλλακτική για τη Γερμανία**, η οποία αποτελεί την πολιτική έκφραση του ρατσιστικού εθνικιστικού κινήματος **Pegida**, ενώ έχει σαφή **νεοναζιστικά χαρακτηριστικά**, όπως δείχνουν οι πρόσφατες δηλώσεις κορυφαίων στελεχών της ότι **οι Γερμανοί πρέπει να είναι περήφανοι για τα όσα έκανε ο στρατός τους στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο**. Και αφετέρου, τους **Φιλελεύθερους** (για την ακρίβεια, Ελεύθερους Δημοκράτες), που πρεσβεύουν την πιο ακραία νεοφιλελεύθερη πτέρυγα του γερμανικού πολιτικού σκηνικού.

AfD και **Φιλελεύθεροι** εκφράζουν, με τον δικό τους ιδιαίτερο τρόπο, τις ίδιες ανάγκες σημαντικού τμήματος της γερμανικής αστικής τάξης, η οποία έχει σήμερα ένα διπλό στόχο:

Από τη μία, επιδιώκει να κάνει μια νέα ποιοτική τομή στην εκμετάλλευση του κόσμου της εργασίας, πιθανότατα με μια «Ατζέντα 2025». Μια τομή η οποία θα διασφαλίσει το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα του «εθνικού» κεφαλαίου έναντι των ανταγωνιστών του, που κινούνται σήμερα προς την κατεύθυνση που βρέθηκε η Γερμανία με την προηγούμενη μεγάλη αντιδραστική μεταρρύθμιση (επί Σρέντερ) προκειμένου να καλύψουν το χαμένο έδαφος.

Από την άλλη, έχει στόχο να οχυρωθεί όσο το δυνατόν καλύτερα, ενδυναμώνοντας τα εθνικά σύνορα (με την ευρεία έννοια του όρου) και εντείνοντας τις αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις και την καταστολή σε όλα τα επίπεδα, με πρόφαση την αντιμετώπιση του προσφυγικού και της τρομοκρατίας. Κι αυτό είναι επίσης κάτι που υπηρετούν τόσο η AfD όσο και οι Φιλελεύθεροι, ο ηγέτης των οποίων διαμηνύει σαφώς ότι οι ανταγωνιστές της Γερμανίας στην Ευρώπη πρέπει να ξεχάσουν τα περί ισοτιμίας και κοινού πορτοφολιού.

Φυσικά, πρέπει να σημειώσουμε ότι, όπως συνέβη και σε άλλες χώρες και πρόσφατα στη Γαλλία, η στροφή προς την πιο επιθετική και ωμή εξυπηρέτηση των συμφερόντων του κεφαλαίου δεν θα ήταν δυνατόν να συντελεστεί χωρίς τις κοινωνικές συμμαχίες που αποτυπώθηκαν στην κάλπη. Χωρίς, δηλαδή, η AfD να πάρει σχεδόν **20%** στις τάξεις των παραδοσιακών βιομηχανικών εργατών και να αναδειχθεί δεύτερο κόμμα στην, οικονομικά καθυστερημένη σε σχέση με την υπόλοιπη χώρα, πρώην ανατολική Γερμανία με **21%**.

Σε κάθε περίπτωση, παρά το γεγονός ότι AfD και Φιλελεύθεροι επί της ουσίας συγκλίνουν ουσιαστικά στις αντικειμενικές επιδιώξεις τους, οι πρώτοι δεν θα βρεθούν στην κυβέρνηση. Θα παίξουν, αντ' αυτού, τον

ρόλο του φόβητρου και του καταλύτη για να σχηματιστεί ένας συνασπισμός του «δημοκρατικού τόξου» κατά της Ακροδεξιάς απειλής (πιθανότατα χωρίς το SPD που βρίσκεται σε κατάσταση σοκ), ακυρώνοντας τις όποιες επιφυλάξεις θα μπορούσαν να προβάλουν οι προαλειφόμενοι ως εταίροι, Πράσινοι.

Ταυτόχρονα, θα ασκούν την αναγκαία διαρκή πίεση για την διαρκώς πιο δεξιά και αντιδραστική στροφή του πολιτικού σκηνικού της Γερμανίας, όπως αποκάλυψε χωρίς περιστροφές ο βαυαρός πρωθυπουργός και ηγέτης των Χριστιανοκοινωνιστών (που δεν απέχουν και πολύ από την AfD). *«Κάναμε το λάθος να αφήσουμε τη δεξιά μας πτέρυγα ανοιχτή. και αυτό το εκμεταλλεύθηκαν οι βασικοί μας αντίπαλοι. έχουμε ένα κενό στα δεξιά και θα το κλείσουμε με πολιτικές που θα διασφαλίζουν ότι η Γερμανία θα παραμείνει Γερμανία»*, είπε ο Ζέεχοφερ.

Ο πόλεμος κλιμακώνεται. Η Γερμανία και η ΕΕ γίνονται ακόμη πιο μαύρες.

Πηγή: **PRIN**